

Cançons per al poble

Text > XAVIER CASTILLÓN

A la portada del seu cinquè àlbum, els baix-empordanesos Fetus hi apareixen en la mateixa disposició que els angloirlandesos The Pogues en el seu tercer disc, *If I Should Fall from Grace with God* (1988), en un clar homenatge al grup i a la seva ànima, el recentment desaparegut Shane MacGowan (1957-2023): fins i tot els set titulars actuals de Fetus es reforcen a la imatge amb el seu productor habitual, Joan Colomo, per ser tants com els Pogues en aquell disc. La referència als Pogues no és casual per a Fetus, que en els seus últims tres discos, des de *Sota, cavall i rei* (2021), han treballat amb ingredients i receptes molt en la línia del que ja proposava la banda de MacGowan fa quatre dècades: cançons de vocació popular (o sigui, del poble) interpretades amb l'actitud ferotge i crítica del *punk-rock*, que va ser el punt de partida de Fetus.

«No volem treves, | que voli el fal·cò, | arrenquem les males herbes, | i que cremi la Constitució», canten els Fetus, amb actitud d'ímbatible cor tavernari, a la primera cançó del disc, «Clam dels ocells», a la qual segueixen altres himnes com ara «La brigadista» i «Durruti, Macià i Verdaguer», una cançó que parla dels multitudinaris seguicis mortuoris d'aquests tres homes cabdals i tan diferents que van mobilitzar tot el país.

El violí de Marta Barbero és la darrera incorporació a l'armada instrumental de Fetus, que ja incloïa l'acordió de Carles Belda, el sac de gemecs i les flautes irlandeses de Ricard Ros i els teclats de Guillem Caballero, per reforçar i donar color al trio elèctric inicial format per Adrià Cortadellas (veu principal i guitarra), Telm Terradas (baix) i Adrià Jiménez (bateria). En aquest grup, qui més qui menys

FETUS. *Càntir nou fa aigua fresca*. Bankrobber, 2024.

canta, i aquest esperit de cant col·lectiu s'encomana al públic amb tornades infal·libles. Però Fetus també tenen un costat bucòlic i poètic, en cançons com ara «Ahir», a partir de versos de Carner, i «Domini màgic», en què el mateix Vinyoli recita el poema enmig de la peça instrumental.

PARADIGMA

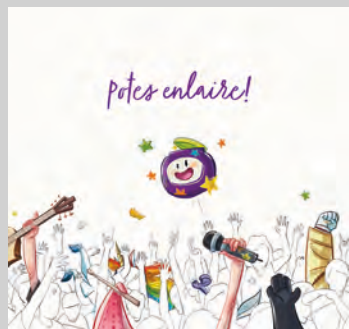

TXENIA. *Paradigma*. Crea Music, 2024.

Molt personal Text > X. C.

Després d'haver llançat un EP en anglès el 2020, la cantant i compositora de Ribes de Freser va reiniciar la seva carrera el 2023 amb un seguit de senzills en català, que ara s'han reunit amb altres cançons en aquest primer àlbum, que és el seu autèntic debut. Treballant en equip amb el productor Sergi Pérez Berk, que té

una llarga trajectòria en el *pop* electrònic, Txenia presenta un disc molt personal que reflecteix el seu procés de recuperació després d'una crisi personal, amb un canvi de paradigma vital. Són deu cançons que fugen dels corrents musicals majoritaris i que, amb la veu poderosa i subtil alhora de Txenia, transmeten veritat.

EL POT PETIT. *Potes enlaire!* U98 Music, 2024.

La gran festa animal Text > X. C.

L'esperat sisè disc del grup empordanès, sens dubte el més popular de la música familiar a Catalunya d'ençà que va començar el segle, és, de fet, el primer que la formació encapçalada per Siddhartha Vargas i Helena Bagué (en Pau i la Jana a l'escenari) publica amb cançons noves des que va sortir *A l'aventura* (2018). En

realitat, quatre de les cançons ja es van llançar com a senzills el 2022, però ara arriben acompanyades d'amics animals nous que van sortint als espectacles del màgic Pot Petit: una pingüina, un unicorn, un elefant o els tres ossos. Una gran festa, amb estils molt variats i el segell de qualitat d'El Pot Petit, per posar a ballar petits i grans.